

[Jørgen Jørgensen.]

kan fremføres mange Argumenter for, at Teknikken bedre kan udnyttes i det store Landbrug end i det lille. Men Livets Praksis har indtil nu dokumenteret, at der er andre Ting i Landbrugsbedriften, som i de smaa Landbrug opvejer de Fordele, den bedre Udnyttelse af Teknikken giver det store Landbrug, og det vil jeg nu indtil videre holde mig til og tro paa, at saadan vil det ogsaa være i Fremtiden, fordi Arbejdet i en Landbrugsbedrift med de levende Ting, som Menneskene dør har med at gøre, i saa høj Grad er afhængigt af Personen, af den Interesse, hvormed det bliver udført, og af den Opmærksomhed, hvormed hver enkelt Detaille bliver fulgt fra Morgen til Aften i Bedriften. Afgørende for Økonomien i denne Bedrift er netop alt dette, og der skal megen Teknik og megen Besparelse gennem Teknikken til for at opveje de Fordele, som denne rent menneskelige og personlige Indsats i Bedriften betyder.

Derfor siger jeg igen, at jeg afviser ingenlunde, at man kan tage teknisk Hjælp ogsaa i de mindre og mellemstore Bedrifter i Brug, men jeg kan ikke tro, at der ligger de store Perspektiver i en Rationalisering, pegende paa Industrien med de store Sammenslutninger. Jeg ved ikke, om det er det kollektive Brug, man nu interesserer sig for, bort fra det, vi hidtil har bygget paa. Den Udvikling tror jeg ikke paa. Jeg vil ogsaa sige, at den Produktion, som Danmark har af Smør, Flæsk og Æg, forudsætter Brugsstørrelser nogenlunde, som vi har her i Danmark, og den vil ikke kunne gennemføres paa samme Maade, ikke saa billigt og ikke saa godt, i Lande, hvor Brugenes Størrelse er af en anden Karakter end her i Danmark. Vi har fundet en Form for Produktionen af disse særlige Produkter, hvor vi er forud for andre, og hvor vi ved et Samarbejde i vore Andelssammenslutninger har skabt Betingelser for at fremstille Varer, der kan konkurrere ude paa Verdensmarkedet. Jeg tror ikke, at vi skal løbe fra det uden videre. Der har vi et Fortrin, som vi skal søge at opretholde, og derfor er jeg ikke tilbøjelig til at mene, at der ligger de store Muligheder i den Rationalisering, som det ærede Medlem Hr. Carl Petersen i Dag saa stærkt gjorde sig til Talsmand for,

Efter det, jeg her har sagt, vil jeg ud-

tale følgende: Vi er i vort Parti rede til at medvirke til en Gennemførelse af Forslag, der tager Sigte paa at fastsætte en Pris for Landbrugets Produkter i det kommende Aar paa lignende Vis som i det Aar, vi er inde i. Vi anser det for en Nødvendighed for at sikre den størst mulige Produktion og for at skaffe den Ro over Arbejdet under de eksisterende usikre Afsætningsvilkkaar, som kan skaffes; vi mener, at det er i alle Parters Interesse. Vi vil medvirke til, at man kan faa et Resultat, der er forsvarligt over for Landbruget og forsvarligt over for hele den øvrige Befolkning.

De Tal, som foreligger, og som Forslagene bygger paa, maa nu prøves grundigt, og hvis man, saaledes som det er sket under Forhandlingen, kan anføre, at der er Ting i disse Beregninger, der ikke helt kan holde for en saglig Kritik, vil vi meget gerne være med til at undersøge disse Ting, og vi vil lægge Vægt paa, at man under Sagens videre Behandling finder Grundlag for at kunne fæstne disse Priser paa et for Smørrets Vedkommende noget lavere Niveau end det, Lovforslaget indeholder, af de Grunde, som jeg har anført, uden at Landbrugets Rentabilitet i egentligste Forstand forringes derved.

Med Hensyn til Hjemmemarkedsprisen vil vi være med til at overveje en Forhøjelse af Prisen for Smørret, hvis det kan kompenseres for en væsentlig Del gennem billigere Margarine, saa at det ikke kommer til at give sig Udtryk i en betydelig Stigning for den enkelte Familie og ikke faa den Indflydelse paa Prisstigningen i øvrigt, som vi i alt, hvad vi her skal foretage, vil være imod.

Vi vil, som jeg føler det er en Pligt for ethvert Parti her i Tinget, yde vor Medvirken til, at vi kan faa en Samling om Løsningen af den betydningsfulde Opgave, som Lovforslagene omfatter, paa saa bredt et Grundlag her i Tinget som muligt.

Der er dog en Ting, man maa gøre sig klart, og det er, at de Beløb, som efter Forslagene er nødvendige til Dækning af Udgifterne, maa meget væsentligt nedbringes. Det er en Nødvendighed, og ogsaa en Forudsætning, for at arbejde videre med disse Ting, at vi af Regeringen faar angivet, paa hvilken Maade man har tænkt at skaffe de Beløb til Veje, der er Brug for. En almindelig